

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 16 lipca 2021 r.

DIH-4.707.18.2021.TN

DECYZJA DIH-IV-22/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), zwanej dalej „KPA”, art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”, po rozpatrzeniu odwołania z dnia 28 kwietnia 2021 r. wniesionego przez Pełnomocnika strony Jeronimo Martins Polska S.A., z siedzibą w Kostrzynie, od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie nr 38/2021 (sygn. akt WN.8361.21.2021) z dnia 8 kwietnia 2021 r. wydanej w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 25 000 zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) w związku z siedmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy czyli od dnia 25 lutego 2020 r.,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

- 1) **uchyla w całości zaskarżoną decyzję,**
- 2) **orzekając co do istoty sprawy, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 20 000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) w związku z siedmiokrotnym niewykonaniem przez Jeronimo Martins Polska S.A. obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 25 lutego 2020 r.**

UZASADNIENIE

W dniu 6 maja 2021 r. do Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w w Krakowie, zwanego dalej „Małopolskim WIIH”, wpłynęło odwołanie z dnia 28 kwietnia 2021 r., które zostało wniesione przez Pełnomocnika reprezentującego Jeronimo Martins Polska S.A., od decyzji Małopolskiego WIIH nr 38/2021 (sygn. akt WN.8361.21.2021) z dnia 8 kwietnia 2021 r., wydanej w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 25 000 zł w związku z siedmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy. Decyzja Małopolskiego WIIH została doręczona Stronie w dniu 15 kwietnia 2021 r. natomiast odwołanie zostało nadane u operatora publicznego usług pocztowych w dniu 29 kwietnia 2021 r. Pismem z dnia 12 maja 2021 r.

Małopolski WIIH przekazał przedmiotowe odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”.

W dniu 8 lutego 2021 r. w granicach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr WN.8361.21.2021 z dnia 4 lutego 2021 r. inspektorzy Małopolskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka przy ul. Wałowej 3 w Wadowicach należącym do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. W trakcie kontroli inspektorzy Małopolskiego WIIH sprawdzili prawidłowość informowania o cenach 230 partii towarów spośród wszystkich rodzajów towarów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki. W wyniku działań kontrolnych stwierdzono niezgodności z przepisami w przypadku 24 rodzajów towarów w opakowaniach, tj. dla 24 rodzajów towarów nie uwidoczniiono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie oraz o cenie jednostkowej towaru. Wykaz towarów zakwestionowanych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen stanowi Protokół Kontroli oraz tabele zawarte w treści protokołu.

Pismem z dnia 9 marca 2021 r. Małopolski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz o przysługującym prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się. Organ I instancji zwrócił się do strony o przesłanie informacji o wielkości i przychodu osiągniętego w roku 2020 w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

Pismem z dnia 10 marca 2021 r. organ I instancji wystosował do strony wystąpienie pokontrolne, w którym zawarł żądanie uwidocznienia cen i cen jednostkowych przy wszystkich oferowanych do sprzedaży towarach oraz zażądał informacji pisemnej o sposobie realizacji wniosku w terminie do dnia 24 marca 2021 r. Pismem z dnia 18 marca 2021 r. przedsiębiorca odpowiedział, że podjął dodatkowe działania mające na celu wyeliminowanie sytuacji braków cen na towarach na sali sprzedaży. Kierownicy sklepów zostali poinformowani o obowiązku zwracania uwagi na to, żeby każdy produkt był opatrzony ceną oraz ceną jednostkową oraz żeby ceny te były zgodne z tymi, które klient musi zapłacić przy kasie. Ponadto, produkty, które nie posiadały ani cen ani cen jednostkowych to były głównie produkty typu in-outy, które w dniu kontroli były przeorganizowane w stolach mobilnych i były elementem niedopatrzenia ze strony pracownika, a nie celowym działaniem. Podczas wykonywania tych czynności ceny nie zostały od razu umieszczone. W dniu kontroli od razu ceny zostały wydrukowane i powieszono przy produktach. W pozostałych przypadkach, gdzie nie miało miejsce przeorganizowanie ułożenia produktów na półkach (przeniesienie produktów w inne miejsce) wszystkie ceny były uwidocznione. Strona zapewniła, że nieprawidłowości w zakresie cen nie będą się już zdarzały, a jeśli już to sporadycznie z powodu niedopatrzenia pracownika. Spółka wskazała w swoim piśmie przychody Jeronimo Martins Polska S.A. w roku 2019 wykazane w deklaracji jednocześnie informując, że przychody za rok 2020 nie zostały jeszcze ustalone.

Pismem z dnia 11 marca 2021 r. Małopolski WIIH wystąpił do Pierwszego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie o przekazanie danych w zakresie wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy w roku rozliczeniowym 2020 r. Pierwszy Mazowiecki Urząd Skarbowy w Warszawie przekazał żądane dane w zakresie wysokości obrotu osiągniętego w 2020 r. przez przedsiębiorcę po dacie wydania decyzji I instancji pismem z dnia 24 czerwca 2021 r. jednocześnie informując, że strona nie złożyła zeznania CIT-8 za 2020 r. co uniemożliwia określenie przychodu podmiotu za 2020 r.

Strona nie wniosła dalszych pism ani nie zapoznała się z materiałem dowodowym. Decyzją z dnia 8 kwietnia 2021 r. nr 38/2021 (sygn. akt WN.8361.21.2021) Małopolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 25 000

zł w związku z siedmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy.

Pismem z dnia 28 kwietnia 2021 r. pełnomocnik Strony wniósł odwołanie od w/w decyzji. Prezes Urzędu pismem z dnia 26 maja 2021 r. poinformował stronę o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań zgodnie z zasadą wysłuchania strony określoną w art. 10 KPA. Strona nie zajęła stanowiska w sprawie ani nie zapoznała się z materiałem dowodowym.

W swoim odwołaniu od zaskarżonej decyzji pełnomocnik Strony zarzucił naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy oraz podniósł, co następuje:

I zarzut naruszenia art. 7.77 i 80 KPA poprzez:

a) błędne ustalenia faktyczne tj. że strona nie uwidoczniała w miejscu sprzedaży cen i cen jednostkowych dla 24 rodzajów produktów w opakowaniach, podczas gdy produkty wymienione w protokole kontroli w tabeli na stronach 3-4:

- poz. 1,2 i 3 (żel pod prysznic Be Beauty Care) należy uznać za 1 rodzaj produktu;
- poz. 6 i 7 (wzmacniający szampon chłodzący Men) należy uznać za 1 rodzaj produktu;
- poz. 9,10 i 11 (Odżywka wzmacniająca Fructis Garnier) należy uznać za 1 rodzaj produktu,

gdyż są to produkty o tej samej wadze czy pojemności i tego samego rodzaju, różnią się wyłącznie odmianą, oraz znajdują się w jednym zbiorczym opakowaniu typu mix, oznaczonym jedną wywieszką cenową, co w konsekwencji doprowadziło do nałożenia kary pieniężnej za naruszenia dotyczące 24 rodzajów produktów w opakowaniach zamiast 19;

b) newszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego poprzez:

- pominięcie okoliczności, iż strona niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację nieprawidłowości na przyszłość;
- pominięcie okoliczności, jakiej kategorii produktów dotyczyły stwierdzone naruszenia, tj. że produkty, które nie posiadały ani cen ani cen jednostkowych to były głównie produkty typu in-outy, które w dniu kontroli były przeorganizowane w stołach mobilnych, zaś w pozostałych przypadkach, gdzie nie miało miejsce przeorganizowanie ułożenia produktów na półkach (przeniesienie produktów w inne miejsce) wszystkie ceny były uwidocznione.

II. Zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego

a) zarzut naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach poprzez niewłaściwą ocenę dotychczasowej działalności przedsiębiorcy poprzez:

- pominięcie okoliczności, iż wszystkie naruszenia zostały usunięte oraz podjęto działania korygujące;
- pominięcie okoliczności, iż wszystkie 5 kar nałożonych na stronę w ciągu 12 miesięcy wstecz dotyczyły innych sklepów oraz poprzez brak wyszczególnienia w treści decyzji, których sklepów dotyczyły uprzednio nakładane kary;
- pominięcie okoliczności, iż strona jest przedsiębiorcą prowadzącym sieć kilku

tysięcy sklepów, zatem brak cen na 24 produktach w opakowaniach (choć zdaniem strony winno to być 19 rodzajów produktów) z 230 sprawdzonych, co stanowi 10 % nie może być uznany za najwyższy stopień naruszenia obowiązków, gdyż należy brać pod uwagę skalę działalności przedsiębiorcy, w tym liczbę sklepów oraz ilość asortymentu (ponad 10 tysięcy rodzajów produktów w jednym sklepie);

- b) zarzut naruszenia art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach poprzez błędną wykładnię i nałożenie na stronę kary pieniężnej w wysokości rażąco zawyżonej oraz nieodpowiedniej do liczby naruszeń, z naruszeniem zasady proporcjonalności, co miało przejaw w tym, że organ podczas poprzednich kontroli nakładał na stronę kary w niższej wysokości za naruszenia w ilości zbliżonej lub większej, niż w tym wypadku.

III. Wnioski Strony

Pełnomocnik Strony wniósł o:

- uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy w ten sposób, że odstępuje się od wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 ustawy, ewentualnie o:
- uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie kary w niższej wysokości, ewentualnie o:
- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie do ponownego rozpatrzenia Śląskiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.

Prezes Urzędu zważył co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji Organu pierwszej instancji. W toku postępowania Organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny.

Prezes Urzędu stwierdził, że ustalony w sprawie stan faktyczny sprawy przez organ I instancji budzi wątpliwości co do stwierdzonych podczas kontroli naruszeń, prawidłowości ich kwalifikacji, i ich uzasadnienia. Zmniejszenie ilości niezgodności oraz ich odmienna kwalifikacja dokonana przez Prezesa Urzędu stanowi podstawę do zmniejszenia wymiaru kary, ale nie stanowi podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary.

Dlatego też, Prezes Urzędu uchyla zaskarżoną decyzję w całości i nakłada na stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 20 000 zł.

Prezes Urzędu informuje, że po zapoznaniu się z odwołaniem strony, zmienił kwalifikację naruszeń.

W zaskarżonej decyzji organ I instancji w następujący sposób zakwalifikował naruszenia art. 4 ust. 1 w/w ustawy: nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 24 rodzajów produktów w opakowaniach, na ogółem 230 zbadanych towarów.

Prezes Urzędu w następujący sposób zakwalifikował naruszenia art. 4 ust. 1 w/w ustawy: nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 19 rodzajów produktów. Powyższe naruszenia odnoszą się do 230 zbadanych towarów.

Procentowy udział niezgodności w stosunku do towarów zbadanych wynosi tym samym 8,3 %.

Należy wskazać, że wartość 19 niezgodności odnośnie niewidocznienia cen i cen jednostkowych została przywołana w odwołaniu strony, natomiast organ I instancji wskazał na niewidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 24 rodzajów produktów w opakowaniach. Prezes Urzędu zmniejszył ilość niezgodności w tym zakresie z 24 do 19. Jednocześnie Prezes Urzędu uwzględnił wniosek strony zawarty w odwołaniu i zmniejszył ilość jednostkowych naruszeń w odniesieniu do następujących towarów

- poz. 1,2 i 3 (żel pod prysznic Be Beauty Care) należy uznać za jedno naruszenie;
- poz. 6 i 7 (wzmacniający szampon chłodzący Men) należy uznać za jedno naruszenie;
- poz. 9,10 i 11 (Odżywka wzmacniająca Fructis Garnier) należy uznać za jedno naruszenie.

Prezes Urzędu przychylił się do wniosku strony, gdyż są to produkty o tej samej wadze czy pojemności i tego samego rodzaju, różnią się wyłącznie odmianą. Tym samym w powyższej kategorii, Prezes Urzędu zmniejszył ilość jednostkowych niezgodności o 5, co daje łączną sumę 19 niezgodności w tej kategorii. Powyższe przyczyniło się do obniżenia kary z 25 000 zł do 20 000 zł, czyli o 20 % zmniejszono wymiar kary.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Ujawnione nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 Rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług z dnia 9 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 2121), zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Z kolei § 3 ust. 2 tego rozporządzenia stanowi, że cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za: litr dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości oraz za kilogram dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy, sztukę dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Cena jednostkowa towaru w świetle definicji zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach, oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. Uwidocznieniem jest ujawnienie informacji wymaganych ustawą w taki sposób, aby były one czytelne, widoczne, łatwo i bezpośrednio dostępne dla nabywców i aby przeciętny konsument mógł się samodzielnie zaznajomić z danymi na temat ceny i ceny jednostkowej.

Stosownie do § 4 ust. 1 pkt. 1, 2 i 5 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za: litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości, kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy, sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównanie cen produktów w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych działań matematycznych. Dlatego też oprócz ceny (za produkt) na wywieszce cenowej, w miejscu sprzedaży musi się również na niej znaleźć cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary (litr, kilogram).

Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównać ceny takich samych lub podobnych produktów w miejscu sprzedaży, ale także mogą faktycznie przekonać się czy podana cena jednostkowa (za litr, kilogram) jest niska czy wysoka i podjąć decyzję o zawarciu umowy sprzedaży w innym sklepie. Brak podania ceny jednostkowej narusza prawo konsumenta do wyczerpującej informacji, a tym samym ogranicza jego możliwości świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru, co prowadzi do zagrożenia jego interesów.

Bezwzględny obowiązek podawania ceny jednostkowej został podkreślony również w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej; TSUE), który wskazał, że: *„jedynie wskazanie ceny łącznej i ceny za jednostkę masy w wypadku produktów, których jednostki opakowaniowe mogą nie mieć tej samej masy, pozwala na dostarczenie wystarczającej informacji konsumentowi.”* (patrz. pkt 39 Wyrok TSUE z 30 czerwca 2016 r. sprawie C-134/15 Lidl, ECLI:EU:C:2016:498).

Obowiązek podawania ceny jednostkowej wiąże się z ujmowaniem ilościowym produktów w odniesieniu do jednolitego systemu miar jako podstawy wyznaczenia ich ceny:

„prawodawca, przyjmując dyrektywę 98/6, miał zamiar „zapewnić jednolitą i przejrzystą informację w odniesieniu do ujmowania ilościowego produktów w odniesieniu do jednolitego systemu miar jako podstawy wyznaczenia ich ceny. Podobnie art. 1 dyrektywy 98/6 stanowi, że jej przedmiotem jest „ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen”. (Opinia Rzecznika Generalnego TSUE Pedra Cruza Villalóna, przedstawiona w dniu 26 listopada 2013 r. w sprawie C-421/12 Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii ECLI:EU:C:2013:769).

Obowiązki odnoszące się do podawania cen stanowią przedumowny obowiązek informacyjny nałożony na przedsiębiorcę, który zawiera umowę sprzedaży z konsumentem. Przepis art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach nakłada na przedsiębiorcę obowiązek uwidaczniania cen, co jest czynnością materialno-techniczną. Synonimem do uwidaczniania cen jest ich prezentowanie, ekspozycja, wizualizowanie, pokazywanie, demonstrowanie. Uwidocznieniem jest ujawnienie informacji wymaganych ustawą w taki sposób, aby były one czytelne, widoczne, łatwo i bezpośrednio dostępne dla nabywców i aby przeciętny konsument mógł się samodzielnie zaznajomić z danymi na temat ceny i ceny jednostkowej i poprzez porównanie cen podjąć decyzję o zawarciu lub niezawarciu umowy z przedsiębiorcą.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodów.

Stopień naruszenia obowiązków – został określony jako wyższy niż znikomy, ponieważ zostały naruszone podstawowe obowiązki dotyczące uwidaczniania cen i cen jednostkowych, stwierdzono brak w jakiegokolwiek formie informacji o cenie i o cenie jednostkowej towaru. Powyższe godzi w prawo konsumenta do informacji, a także uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Nie uwidaczniając cen Strona pozbawiła konsumentów możliwości realizacji prawa do informacji o cenach towarów, co pozbawia ich możliwości rozważenia przedstawionej oferty i podjęcia świadomej decyzji dotyczącej zawarcia określonej umowy z określonym kontrahentem, a przez to ogranicza swobodę zawierania umów. Brak natomiast uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującemu porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych lecz o innej masie czy objętości, a przez to utrudnia kupującemu dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie.

Konsumenci dla 8,3 % towarów (objętych kontrolą) nie otrzymywali informacji o cenach jednostkowych i cenach. Powyższe uniemożliwiało dokonanie świadomego wyboru produktu przez konsumenta w oparciu o to kryterium oraz porównanie cen między produktami poszczególnych marek bądź takimi samymi produktami o różnej gramaturze. Podkreślić należy, że celem regulacji w zakresie informowania o cenach jest poprawa ochrony interesów konsumenta oraz zdrowa konkurencja między przedsiębiorcami - motyw I dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L 80 z 18.03.1998 r. s. 27), zwanej „dyrektywą 98/6/WE”. Tym samym obowiązkiem Strony było podanie informacji o cenach w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, dla wszystkich wyrobów, a także przekazanie tej informacji w sposób rzetelny, czyli jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający porównanie cen. Strona w przypadku 36 wyrobów tego obowiązku nie dopełniła.

Dokonując oceny stopnia naruszenia obowiązków stwierdzono, że przedsiębiorca nie uwidaczniając cen oraz cen jednostkowych w sposób wyższy niż znikomy naruszył obowiązek określony w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Cena oraz cena jednostkowa jest bowiem podstawowym kryterium informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych.

Dotychczasowa działalność przedsiębiorcy – jest to przesłanka, która wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej działalności w zakresie przestrzegania obowiązków wynikających z ustawy o informowaniu o cenach. W związku z powyższym, przy ocenie niniejszej przesłanki Prezes Urzędu wziął pod uwagę wyniki dotychczas przeprowadzonych kontroli Strony w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen.

Strona funkcjonuje na rynku od 2004 r. i była niejednokrotnie kontrolowana, zatem powinna wykazać się znajomością obowiązujących przepisów dotyczących prawidłowego uwidaczniania cen i cen jednostkowych.

Małopolski WIIH ustalił przeprowadzając kontrole, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy licząc od dnia 25 lutego 2020 r. siedmiokrotnie naruszył obowiązki w zakresie uwidaczniania cen. Przedmiotowa kontrola wykazała siódme naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach. W wyniku ustaleń kontrolnych stwierdzających naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach, Organ I instancji przeprowadził dotychczasowo sześć wcześniejszych postępowań administracyjnych zakończonych wydaniem decyzji, którymi nałożył na Stronę kary pieniężne z tytułu nieprzestrzegania obowiązków wskazanych w ustawie o informowaniu o cenach.

Następujące kontrole przeprowadzone przez inspektorów Małopolskiego WIIH stanowią wykaz naruszeń, które warunkują zastosowanie w stosunku do przedsiębiorcy w tym konkretnym przypadku art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach.

W dniach 25 lutego i 6 marca 2020 r. inspektorzy Małopolskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka w Krakowie, ul. Wybickiego 18. W jej toku stwierdzono niewidoczność w miejscu sprzedaży detalicznej cen dla 22 partii oraz cen jednostkowych dla 19 partii towarów w opakowaniach, podlegających takiemu obowiązkowi na ogółem 200 zbadanych towarów. Decyzją z dnia 2 lipca 2020 r. nr 88/2020 (sygn. akt WN.8361.36.2020) Małopolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 30 000 zł w związku z piętnastokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 7 lutego 2019 r. Strona nie odwołała się od decyzji I instancji. Powyższe naruszenie zostało zakwalifikowane jako **pierwsze naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o

informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 25 lutego 2020 r.

W dniach 26 maja i 9 czerwca 2020 r. inspektorzy Małopolskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka w Jabłonce, przy ul. Handlowej 1. W toku kontroli stwierdzono nieprawidłowości polegające na: niewidocznieniu cen dla 15 partii towarów (wymienionych w poz. 29-43 załącznika nr 1 do protokołu kontroli), niewidocznieniu cen oraz cen jednostkowych dla 28 partii towarów w opakowaniach, podlegających takiemu obowiązkowi (wymienionych w poz. 1-28 ww. załącznika), niewidocznieniu cen jednostkowych dla 20 partii towarów w opakowaniach, podlegających takiemu obowiązkowi (wymienionych w poz. 44-63 ww. załącznika), oraz stwierdzono niezgodności cen uwidocznionych na wywieszkach z zakodowanymi w kasie dla 3 partii towarów (2 na wywieszkach były niższe, a 1 na wywieszce była wyższa; dot. towarów wymienionych w poz. 1-3 załącznika nr 3 do protokołu kontroli). Decyzją z dnia 27 lipca 2020 r. nr 108/2020 (sygn. akt WN.8361.93.2020) Małopolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 40 000 zł w związku z trzynastokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 26 czerwca 2019 r. Strona nie odwołała się od decyzji I instancji. Powyższe naruszenie zostało zakwalifikowane jako **drugie naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 25 lutego 2020 r.

W dniu 14 października 2020 r. inspektorzy Małopolskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka w Krakowie, ul. Balicka 157. Decyzją z dnia 7 grudnia 2020 r. nr 155/2020 (sygn. akt WN.8361.209.2020) Małopolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 15 000 zł w związku z siedmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 2 października 2019 r. Strona nie odwołała się od decyzji I instancji. Powyższe naruszenie zostało zakwalifikowane jako **trzecie naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 25 lutego 2020 r.

W dniu 26 października 2020 r. inspektorzy Małopolskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka przy ul. Góra Libertowska 3 w Libertowie. W trakcie kontroli inspektorzy Małopolskiego WIIH sprawdzili prawidłowość informowania o cenach 540 partii towarów spośród 10 0000 wszystkich rodzajów towarów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki. W wyniku działań kontrolnych stwierdzono niezgodności z przepisami w przypadku 30 partii towarów, tj. dla 1 partii towaru nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie towaru, dla 25 partii towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie oraz o cenie jednostkowej towaru, a dla 4 partii towarów cena i cena jednostkowa były uwidocznione przy towarze w sposób nierzetelny w stosunku do ceny zakodowanej w kasie fiskalnej. Decyzją z dnia 17 grudnia 2020 r. nr 159/20 (sygn. akt WN.8361.222.2020) Małopolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 18 000 zł w związku z siedmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy. Strona odwołała się od decyzji I instancji. Prezes Urzędu uchylił w całości zaskarżoną decyzję decyzją nr DIH-IV-13/2021 z dnia 10 maja 2021 r. Prezes Urzędu w następujący sposób zakwalifikował naruszenia art. 4 ust. 1 w/w ustawy: niewidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 18 rodzajów produktów, cen sprzedaży dla

2 rodzajów artykułów w opakowaniach (jeden o masie 100 g, drugi o pojemności 1 l), a także uwidocznienie cen dla 3 rodzajów towarów w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości co do ich wysokości, bowiem ceny zamieszczone przy towarach były niższe od zakodowanych w kasie fiskalnej na ogółem 540 zbadanych. Powyższe naruszenie zostało zakwalifikowane jako **czwarte naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 25 lutego 2020 r. Prezes Urzędu uchylając zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy nałożył na przedsiębiorcę karę w wysokości 15 000 zł.

W dniu 4 listopada 2020 r. w granicach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr WN.8361.234.2020 z dnia 2 listopada 2020 r. inspektorzy Małopolskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka przy ul. Dobrego Pasterza 122 A w Krakowie. W trakcie kontroli inspektorzy Małopolskiego WIIH sprawdzili prawidłowość informowania o cenach 625 partii towarów spośród wszystkich rodzajów towarów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki. W wyniku działań kontrolnych stwierdzono niezgodności z przepisami w przypadku 42 rodzajów towarów, tj. dla 2 rodzajów towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie towaru, dla 29 rodzajów towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie oraz o cenie jednostkowej towaru, dla 9 rodzajów towarów nie uwidoczniono w jakiegokolwiek formie informacji o cenie jednostkowej, a dla 2 partii cena i cena jednostkowa były uwidocznione przy towarze w sposób nierzetelny w stosunku do ceny zakodowanej w kasie fiskalnej. Decyzją z dnia 4 stycznia 2021 r. nr 1/21 (sygn. akt WN.8361.234.2020) Małopolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 25 000 zł w związku z siedmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy. Powyższe naruszenie zostało zakwalifikowane jako **piąte naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 25 lutego 2020 r. Prezes Urzędu uchylając zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy nałożył na przedsiębiorcę karę w wysokości 20 000 zł.

W dniu 20 stycznia 2021 r. inspektorzy reprezentujący Małopolskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie Biedronka nr 2417 w Tarnowie, przy ul. Św. Ducha 7. Kontrolą w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen objęto 20 rodzajów mięs oferowanych do sprzedaży w opakowaniach jednostkowych według masy, podlegających obowiązkowi oznaczenia cenami jednostkowymi umożliwiającymi porównanie cen, na wywieszce cenowej lub innej formie dostępnej dla kupującego. tj. 5 rodzajów wieprzowiny, 10 rodzajów drobiu, 2 rodzaje wołowiny, 3 rodzaje podrobów. W wyniku sprawdzenia dla 18 rodzajów mięs nie stwierdzono nieprawidłowości. Towary oznaczone były cenami na towarze w miejscu dobrze widocznym dla konsumentów oraz cenami jednostkowymi na towarze i bezpośrednio przy towarze, którego cena dotyczy, w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości. Natomiast dla dwóch partii mięs (szynka wieprzowa, łopatka wieprzowa), objętych zakupami kontrolnymi, stwierdzono, że ceny za kilogram podane były w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, tj. cena jednostkowa za kilogram szynki wieprzowej na wywieszce cenowej 15,99zł/kg, na etykiecie naniesionej przez producenta - 17,99zł/kg; cena jednostkowa za kilogram łopatki wieprzowej na wywieszce cenowej 14,49zł/kg, na etykiecie naniesionej przez producenta -14,99zł/kg. Pismem z dnia 16 lutego 2021 r. Małopolski WIIH wystosował do strony wystąpienie pokontrolne wnosząc o uwidocznienie cen i cen jednostkowych szynki i łopatki wieprzowej w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości. Pismem z dnia 31 marca 2021 r. strona poinformowała organ I instancji, że cena na etykiecie producenta jest ceną przez tego

producenta sugerowaną. Spółka kierując się korzyścią dla klientów niejednokrotnie sprzedaje produkty mięsne w cenach niższych niż ta sugerowana przez producenta. W związku z tym cena podana na wywieszce cenowej, która jest właściwą ceną może być niższa od tej znajdującej się bezpośrednio na produkcie. Strona poinformowała, że każdy przypadek, w którym cena produktu mięsnego oferowanego w sklepie „Biedronka” będzie niższa niż cena sugerowana przez producenta wskazana na etykiecie na opakowaniu, zostanie odpowiednio uwidoczniony w postaci dodatkowych wywieszek informujących o promocji i w konsekwencji niższej cenie produktu w tym wywieszek informujących, że rabat w ramach promocji naliczany jest od cen wskazanych na etykietach cenowych. Małopolski WIIH przyjął wyjaśnienia strony za uzasadnione i nie wszczął postępowania administracyjnego w stosunku do strony o nałożenie kary pieniężnej. Niemniej jednak powyższe naruszenie zostało zakwalifikowane jako **szóste naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 25 lutego 2020 r.

Przedmiotowe postępowanie odnoszące się do zaskarżonej decyzji zostało zakwalifikowane jako **siódme naruszenie** przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 25 lutego 2020 r.

Analizując dotychczasową działalność przedsiębiorcy, Prezes Urzędu stwierdza, że ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości nie były jednorazowym, incydentalnym przypadkiem naruszenia przez Stronę przepisów o uwidocznianiu cen. Istotnym jest również fakt, że kontrole we wszystkich wymienionych placówkach poprzedzone były zawiadomieniami o zamiarze przeprowadzenia kontroli. W związku z powyższym, przedsiębiorca miał możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że Strona nie wykonała obowiązków wynikających z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach siedmiokrotnie licząc od dnia pierwszego stwierdzenia nieprawidłowości, to jest od stwierdzenia naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach podczas kontroli przeprowadzonej w dniu 25 lutego 2020 r. Strona nie tylko wypełniła swym zachowaniem minimalny warunek co do ilości naruszeń obowiązków skutkujący możliwością wymierzenia kary w podwyższonej wysokości, ale go przekroczyła. Skumulowanie takiej ilości stwierdzonych naruszeń obowiązków świadczy o tym, że Strona istotnie naruszyła i ograniczyła podstawowe uprawnienie konsumentów, to jest prawo do informacji o cenach towarów. W ocenie Prezesa Urzędu, Strona nie dołożyła należytej staranności przy wykonywaniu działalności gospodarczej w celu przestrzegania przepisów istotnych z punktu widzenia praw i interesów konsumentów, i nie podjęła skutecznych działań w zakresie ustalenia przyczyn, które powodują nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen.

Wielkość obrotu i przychodu – Biorąc pod uwagę trzecią dyrektywę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, Małopolski WIIH na podstawie posiadanej informacji o wielkości obrotów i przychodu uznał, że Strona wykacza poza kategorie przedsiębiorców przewidziane w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r., poz. 1292 z późn. zm.), tj. mikro-przedsiębiorców, małych oraz średnich przedsiębiorców i należy do kategorii pozostałych przedsiębiorców. W związku z powyższym, Prezes Urzędu wziął pod uwagę okoliczność, że udział Strony w obrocie rynkowym jest jednym z największych, a wysokość kary w stosunku do obrotu stanowi ułamkową część procenta.

Ponadto wskazać należy, że kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez ustawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6/WE, nakazuje, że kara musi być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11).

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Przepisy ww. dyrektywy stosowane są przez Organ pomocniczo.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zasadne jest nałożenie na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 20 000 zł w związku z siedmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 25 lutego 2020 r.

Odnosnie zarzutów i wniosków strony Prezes Urzędu, zważył co następuje.

Ad. I Zarzut naruszenia art. 7 w zw. z art. 77 w związku z art. 80 KPA

- a) Strona wniosła zarzut błędnych ustaleń faktycznych tj. że strona nie uwidoczniała w miejscu sprzedaży cen i cen jednostkowych dla 24 rodzajów produktów w opakowaniach, podczas gdy produkty wymienione w protokole kontroli w tabeli na stronach 3-4:
- poz. 1,2 i 3 (żel pod prysznic Be Beauty Care) należy uznać za 1 rodzaj produktu;
 - poz. 6 i 7 (wzmacniający szampon chłodzący Men) należy uznać za 1 rodzaj produktu;
 - poz. 9,10 i 11 (Odżywka wzmacniająca Fructis Garnier) należy uznać za 1 rodzaj produktu, gdyż są to produkty o tej samej wadze czy pojemności i tego samego rodzaju, różnią się wyłącznie odmianą, oraz znajdują się w jednym zbiorczym opakowaniu typu mix, oznaczonym jedną wywieszka cenową, co w konsekwencji doprowadziło do nałożenia kary pieniężnej za naruszenia dotyczące 24 rodzajów produktów w opakowaniach zamiast 19;
- b) Strona wniosła zarzut newszechstronnego rozważenie zebranego materiału dowodowego poprzez:
- pominięcie okoliczności, iż strona niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację nieprawidłowości na przyszłość;
 - pominięcie okoliczności, jakiej kategorii produktów dotyczyły stwierdzone naruszenia, tj. że produkty, które nie posiadały ani cen ani cen jednostkowych to były głównie produkty typu in-outy, które w dniu kontroli były przeorganizowane w stołach mobilnych, zaś w pozostałych przypadkach, gdzie nie miało miejsce przeorganizowanie ułożenia produktów na półkach (przeniesienie produktów w inne miejsce) wszystkie ceny były uwidocznione.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, Prezes Urzędu informuje co następuje.

Odnosząc się do zarzutu strony polegającego na błędnych ustaleniach faktycznych tj. że strona nie uwidoczniała w miejscu sprzedaży cen i cen jednostkowych dla 19 rodzajów produktów w opakowaniach, podczas gdy organ I instancji stwierdził 24 niezgodności w zakresie niewidaczniania cen i cen jednostkowych. Prezes Urzędu rozstrzygnął wątpliwości na korzyść strony i zgodnie z jej żądaniem zmniejszył ilość niezgodności traktując niektóre

wskazane przez stronę towary jako produkty typu „mix” i tym samym zmniejszył ilość niezgodności określonych przez organ I instancji. Tym samym łączna suma wykazanych w protokole kontroli niezgodności w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych została zmniejszona o 5 niezgodności z 24 stwierdzonych przez Małopolski WIIH do 19 niezgodności. Powyższe jest zgodne z wnioskiem strony.

Strona podniosła zarzut braku wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego tj. pominięcie okoliczności, iż strona niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację nieprawidłowości na przyszłość.

Prezes Urzędu informuje, że bardzo pozytywnie ocenia wszelkie działania podjęte przez stronę w celu wywiązania się z ustawowego obowiązku informowania konsumentów o cenach oraz wyeliminowania nieprawidłowości na przyszłość. Podejmowanie przez stronę starań w celu zapobieżenia ich powstawaniu nie stanowi podstawy do zakwalifikowania naruszenia w kategorii zaprzestania naruszania prawa, czy w kategorii znikomej wagi naruszenia prawa. Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego oświadczenia o zaprzestaniu naruszania prawa należy datować na moment wskazany w tym oświadczeniu.

Naczelnny Sąd Administracyjny w swoim wyroku z dnia 18 sierpnia 2020 r. (sygn. akt II GSK 497/20) orzekł:

„Zwłaszcza, że w relacji do daty ustanowienia obowiązku, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jego prawidłowe wykonywanie przez strony skarżące, jak wynika to z oświadczenia z dnia 14 marca 2019 r. i zawartej w nim deklaracji, **należy datować (dopiero) na moment wskazany w tym oświadczeniu.**”

Na gruncie niniejszej sprawy należy wskazać, że z protokołu kontroli nie wynika, że naruszenia ustawy o informowaniu o cenach zostały natychmiast usunięte. Informacja o usunięciu naruszeń została zawarta przez przedsiębiorcę dopiero w piśmie z dnia 18 marca 2021 r. stanowiącym odpowiedź na wystąpienie pokontrolne, czyli ponad miesiąc po kontroli, która miała miejsce w dniu 8 lutego 2021 r.

W związku z powyższym, nie można mówić w tym przypadku o newszechstronnym rozważeniu zebranego materiału dowodowego tj. pominięcie okoliczności, iż strona niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację nieprawidłowości na przyszłość.

Należy zwrócić uwagę, że art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach nie zawiera dyrektywy wymiaru kary w postaci oceny okoliczności czy naruszenia zostały usunięte oraz czy podjęto działania mające na celu poprawę poziomu przestrzegania przepisów ustawy. W tym konkretnym przypadku wymiar kary nie ma charakteru maksymalnego 40 000 zł tylko stanowi 50 % górnego wymiaru kary.

Odnosnie zarzutu newszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego poprzez pominięcie okoliczności jakiej kategorii produktów dotyczyły stwierdzone naruszenia, tj. że produkty, które nie posiadały ani cen ani cen jednostkowych to były głównie produkty typu in-outy, które w dniu kontroli były przeorganizowane w stołach mobilnych, zaś w pozostałych przypadkach, gdzie nie miało miejsce przeorganizowanie ułożenia produktów na półkach (przeniesienie produktów w inne miejsce) wszystkie ceny były uwidocznione, Prezes Urzędu informuje co następuje.

Fakt, że na Sali sprzedaży były dostępne w chwili kontroli produkty które nie posiadały ani cen ani cen jednostkowych bo to były głównie produkty typu in-out, które w dniu kontroli były przeorganizowane na stołach mobilnych nie może stanowić okoliczności łagodzącej. Obowiązkiem przedsiębiorcy jest taka organizacja pracy aby na Sali sprzedaży nie znajdowały się produkty nieoznaczone cenami.

Jednocześnie Prezes Urzędu wskazuje, iż z przepisu § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia o uwidacznianiu cen można wywieść, iż uwidacznianie cen przez przedsiębiorcę powinno nastąpić przed momentem udostępnienia danego towaru do sprzedaży konsumentowi, o czym świadczy zdanie: „*cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów*”. Jakakolwiek inna wykładnia tego przepisu umożliwiająca przedsiębiorcy, uwidacznianie cen w miejscu, które nie jest ogólnodostępne lub nie jest dobrze widoczne dla konsumentów jest błędna. Powyższe oznacza, że w momencie zaproszenia do punktu sprzedaży konsumentów cena towaru powinna być uwidoczniiona. Tym samym, każde otwarcie punktu sprzedaży oznacza złożenie oferty konsumentowi i jest terminem wykonania obowiązku uwidaczniania cen. Niewykonanie tego obowiązku przed udostępnieniem towaru do sprzedaży skutkuje nałożeniem na przedsiębiorcę administracyjnej kary pieniężnej. Na tej podstawie rozróżnianie towarów znajdujących się na Sali sprzedaży jako produktów typu in-out, które w dniu kontroli były przeorganizowane w stołach mobilnych i zdaniem strony mogły nie być oznaczone cenami i na produkty w stałej ofercie nie ma żadnego uzasadnienia faktycznego ani prawnego, ponieważ wszystkie produkty dostępne na Sali sprzedaży powinny być oznaczone cenami oraz cenami jednostkowymi. Odnosząc się do argumentu, że produkty nieoznaczone cenami i cenami jednostkowymi w dniu kontroli były przeorganizowane w stołach mobilnych i zdaniem strony mogły nie być oznaczone cenami i cenami jednostkowymi, to należy wskazać, że dokumentacja fotograficzna nie potwierdza usytuowania produktów, co do których stwierdzono niezgodności na stołach mobilnych. Ponadto produkty te nie były oznaczone nie tylko ceną i ceną jednostkową, ale w sytuacji, gdy nie były przeznaczone do sprzedaży, brak było informacji dla konsumenta, o tym, że produkty te nie podlegały udostępnieniu do sprzedaży.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu informuje, że uwzględnił wniosek o strony zmianę kwalifikacji ilości niezgodności w stosunku do wskazanych w odwołaniu przez stronę towarów typu „mix”. W pozostałym zakresie natomiast zarzuty strony są oczywiście bezzasadne.

Ad. II Zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego.

Ad. 1. Zarzut naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach

Strona wniosła zarzut naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez niewłaściwą ocenę dotychczasowej działalności przedsiębiorcy poprzez:

- pominięcie okoliczności, iż wszystkie naruszenia zostały usunięte oraz podjęto działania korygujące;
- pominięcie okoliczności, iż wszystkie 5 kar nałożonych na stronę w ciągu 12 miesięcy wstecz dotyczyły innych sklepów oraz poprzez brak wyszczególnienia w treści decyzji, których sklepów dotyczyły uprzednio nakładane kary;
- pominięcie okoliczności, iż strona jest przedsiębiorcą prowadzącym sieć kilku tysięcy sklepów, zatem brak cen na 24 produktach w opakowaniach (choć zdaniem strony winno to być 19 rodzajów produktów) z 230 sprawdzonych, co stanowi 10 % nie może być uznany za najwyższy stopień naruszenia obowiązków, gdyż należy brać pod uwagę skalę działalności przedsiębiorcy, w tym liczbę sklepów oraz ilość asortymentu (ponad 10 tysięcy rodzajów produktów w jednym sklepie);

Ad. 2. Zarzut naruszenia art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach

Strona wniosła zarzut naruszenia art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach poprzez błędną wykładnię i nałożenie na stronę kary pieniężnej w wysokości rażąco zawyżonej oraz

nieodpowiedniej do liczby naruszeń, z naruszeniem zasady proporcjonalności, co miało przejaw w tym, że organ podczas poprzednich kontroli nakładał na stronę kary w niższej wysokości za naruszenia w ilości zbliżonej lub większej, niż w tym wypadku.

Odnosząc się do powyższych zarzutów Prezes Urzędu informuje co następuje.

Należy zwrócić uwagę, że art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach nie zawiera dyrektywy wymiaru kary w postaci oceny okoliczności czy naruszenia zostały usunięte oraz czy podjęto działania mające na celu poprawę poziomu przestrzegania przepisów ustawy. W tym konkretnym przypadku wymiar kary nie ma charakteru maksymalnego 40 000 zł tylko stanowi 50 % górnego wymiaru kary. Dopiero pismem z dnia 18 marca 2021 r. przedsiębiorca odpowiedział na wystąpienie pokontrolne, że podjął dodatkowe działania mające na celu wyeliminowanie sytuacji braków cen na towarach na sali sprzedaży.

Bez znaczenia pozostaje skala działalności przedsiębiorcy, w tym liczba sklepów oraz ilość asortymentu. Przywołane przez Stronę okoliczności: działanie w sieci sklepów, wielkość asortymentu, nie stanowią przesłanek ustawowych do miarkowania wymiaru kary. Ustawa o informowaniu o cenach w jednakowej mierze nakłada obowiązki na sprzedawcę prowadzącego indywidualnie działalność gospodarczą w sklepie jak i na przedsiębiorcę prowadzącego sieć sklepów. Kontrola jest jedynie czynnością sprawdzającą przestrzeganie przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Ponadto ustawa o informowaniu o cenach nie wskazuje jako okoliczności łagodzącej dużej ilości asortymentu. Przywoływana przez Stronę okoliczność, że Strona prowadzi sieć sklepów, i że wskazane w zaskarżonej decyzji naruszenia ustawy o informowaniu o cenach dotyczyły innych sklepów pozostaje bez związku z brzmieniem art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach odnoszącym się do przedsiębiorcy. W tym konkretnym przypadku przedsiębiorcą jest Jeronimo Martins Polska S.A., a nie konkretny sklep, czyli jedno z miejsc prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę.

Również wskazywanie adresów sklepów w decyzjach organów, a w szczególności adresów sklepów, w których uprzednio dokonano naruszeń, nie stanowi obowiązku organów. Prezes Urzędu wskazał w swojej decyzji adresy sklepów, w których uprzednio dokonano naruszeń.

Prezes Urzędu nie zgadza się ze stanowiskiem strony, że przy ocenie stopnia naruszenia obowiązków należało wziąć pod uwagę liczbę całego asortymentu dostępnego w sklepie i dopiero tę wartość należy porównać z ilością stwierdzonych naruszeń. Odnosząc się do powyższego zarzutu, Prezes Urzędu informuje, że kontrole przeprowadzane są metodą próbkowania. Próbkę dobierane są metodą losową przez inspektorów. To kontrolujący dokonuje selekcji materiału pobieranego do próbek. Danymi wiarygodnymi i rzetelnymi stanowiącymi podstawę referencyjną jest ilość skontrolowanych towarów, a nie wielkość asortymentu. Dane w zakresie wielkości asortymentu podawane przez przedsiębiorcę nie zostały zweryfikowane przez inspektorów. Należy zwrócić uwagę, że w dyrektywach wymiaru kary nie ma żadnego odniesienia do wielkości asortymentu, a inspektorzy nie mają obowiązku weryfikowania czy podawana przez przedsiębiorcę wielkość asortymentu jest zgodna z prawdą, ponieważ przedmiotem kontroli nie jest badanie wielkości asortymentu. Inspektorzy kontrolują te towary, które są oferowane do sprzedaży konsumentom w dniu kontroli. Przedmiotem kontroli jest przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej.

Przy ocenie przesłanki stopnia naruszenia obowiązków Organ odnosi się jedynie do asortymentu skontrolowanego w danej placówce. Przepisy ustawy o informowaniu o cenach jak i przepisy wykonawcze do tej ustawy nie uwzględniają rozróżnienia na pojedyncze sklepy lub na sklepy działające w sieci. Obowiązek uwidocznienia towaru dotyczy każdego sklepu prowadzącego sprzedaż detaliczną. Obowiązek uwidocznienia ceny nałożony jest na

przedsiębiorcę. Podmiotem sankcjonowanym zgodnie z art. 6 ustawy o informowaniu o cenach jest przedsiębiorca, w tym przypadku jest to Jeronimo Martins Polska S.A., z siedzibą w Kostrzynie. Podmiotem sankcjonowanym nie jest konkretny sklep czyli miejsce prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Przepisy ustawy o cenach nie odnoszą się do miejsc prowadzenia działalności gospodarczej, czyli do konkretnych sklepów. Nie zawierają też w swojej treści żadnych norm odnoszących się do sieci sklepów. **Przepisy ustawy o informowaniu o cenach nakładają sankcje pieniężne na przedsiębiorcę bez rozróżnienia na miejsce prowadzenia działalności i na sposób prowadzenia działalności.**

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że przywołane przez stronę zarzuty są oczywiście bezzasadne.

Strona wniosła zarzut naruszenia art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach poprzez błędną wykładnię i nałożenie na stronę kary pieniężnej w wysokości rażąco zawyżonej oraz nieodpowiedniej do liczby naruszeń.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, Prezes Urzędu informuje co następuje.

Wymierzając karę w oparciu o przesłanki wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, organ powinien mieć również na względzie cele kary określone przez art. 8 dyrektywy 98/6/WE zgodnie z którym, kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Przywołując pojęcie proporcjonalności kary uwzględnione w art. 8 dyrektywy 98/6/WE można powołać się na wykładnię tego pojęcia stosowaną w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W pkt 75 opinii Rzecznika Generalnego Michala Bobeka przedstawionej w dniu 26 czerwca 2018 r. w sprawie C-384/17, Rzecznik Generalny wskazuje, że kary mają być proporcjonalne do wagi popełnionego naruszenia przy jednoczesnym uwzględnieniu, w stosownych przypadkach, indywidualnych okoliczności każdej sprawy, a ocena powinna być dokonana w kontekście dyrektywy, która określa cele i kontekst stosowania przesłanki proporcjonalności kar.

Dyrektywa 98/6/WE określa cele i kontekst stosowania przesłanki proporcjonalności kar. Celem dyrektywy jest nałożenie obowiązku, by cena sprzedaży i cena jednostkowa na wszystkich produktach oferowanych do sprzedaży przez podmioty gospodarcze była jasno podana w celu lepszego przekazania informacji konsumentom i oraz umożliwienia porównywania cen. Cel dyrektywy został ustalony w art. 1 tej dyrektywy, a kontekstem jest podawanie cen konsumentom.

„Celem niniejszej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen”.

Nie ulega wątpliwości, że kara jest wypadkową naruszenia celu dyrektywy poprzez uniemożliwienie konsumentom uzyskania informacji i ułatwienia im porównywania cen.

Waga popełnionego naruszenia nie jest jedyną przesłanką uwzględnianą przy miarkowaniu kary. Istotną okolicznością, o charakterze indywidualnym, o której mówił Rzecznik Generalny, jest również zwiększająca się proporcjonalnie ilość stwierdzonych naruszeń, co ma wpływ na kolejny wymiar kary. Indywidualne okoliczności danej sprawy są analizowane w każdym przypadku. Do indywidualnych okoliczności uwzględnianych przez Prezesa Urzędu można zaliczyć również analizę przypadków naruszeń w 12 - miesięcznym przedziale czasowym. Ilość naruszeń nie stanowi bowiem w indywidualnym przypadku jedynej przesłanki uwzględnianej przy miarkowaniu kary.

Miarkując wysokość nałożonej na Stronę kary Organ I instancji wziął pod uwagę, iż Strona po raz kolejny naruszyła obowiązki w sprawie uwidaczniania cen oraz fakt, iż nieprawidłowości dotyczyły 8,3 % poddanego ocenie asortymentu. Organ uznał, że brak

uwidocznienia informacji o cenach i cenach jednostkowych, stanowi większe niż znikome naruszenie obowiązków ciążących na przedsiębiorcy. Strona w sposób wyższy niż znikomy naruszyła przepisy dotyczące uwidaczniania cen, istotne z punktu widzenia ich znaczenia dla ochrony praw i interesów konsumentów. Ponadto dyrektywy wymiaru kary z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach nie zawierają w swojej treści uzależniania miarkowania kary od ilości uchybień, tylko od oceny dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, która jest negatywna, ponieważ przedsiębiorca wciąż dokonuje naruszeń przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Należy zwrócić uwagę, że notoryjność działań Strony czyli powtarzające się naruszenia są uwzględniane w decyzji i stanowią przesłankę oceny dotychczasowej działalności przedsiębiorcy co ma wpływ na wymiar kary.

Odnosząc się natomiast do przywołanej przez stronę decyzji Małopolskiego WIIH z dnia 14 października 2020 r. (sygnatura WN.8361.209.2020) wymierzającej stronie karę w wysokości 15 000 zł, to strona nie odwołała się od w/w decyzji. Powyższa decyzja została przywołana w niniejszej decyzji, a naruszenie ustawy o informowaniu o cenach zostało zakwalifikowane na użytek niniejszej sprawy jako trzecie naruszenie przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 25 lutego 2020 r.

Odnosząc się do decyzji z dnia 17 grudnia 2020 r. nr 159/20 (sygn. akt WN.8361.222.2020) Małopolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 18 000 zł w związku z siedmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy. Strona odwołała się od decyzji I instancji. Prezes Urzędu uchylił w całości zaskarżoną decyzję decyzją nr DIH-IV-13/2021 z dnia 10 maja 2021 r. Powyższe naruszenie zostało zakwalifikowane jako czwarte naruszenie przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 25 lutego 2020 r. Prezes Urzędu uchylając zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy nałożył na przedsiębiorcę karę w wysokości 15 000 zł.

Odnosząc się natomiast do przywołanej przez stronę decyzji Małopolskiego WIIH z dnia 4 listopada 2020 r. (sygnatura WN.8361.234.2020) wymierzającej stronie karę w wysokości 25 000 zł, to należy wskazać, że decyzja ta decyzją Prezesa Urzędu nr DIH-IV-14/2021 z 28 maja 2021 r. została uchylona a kara pieniężna wymierzona stronie została zmniejszona do 20 000 zł. Powyższe naruszenie zostało zakwalifikowane na użytek niniejszego postępowania jako piąte naruszenie przez przedsiębiorcę art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w dwunasto-miesięcznym przedziale czasowym, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 25 lutego 2020 r.

Odnosząc się natomiast do przywołanej przez stronę decyzji Prezesa Urzędu nr DIH-IV/55/2020 z dnia 27 października 2020 r. w sprawie DIH-4.709.46.2020.BP to należy wskazać, że decyzja ta dotyczyła innego organu I instancji – Lubuskiego WIIH. Prezes Urzędu radykalnie zmniejszył w/w decyzją karę nałożoną przez organ I instancji z uwagi na jej faktyczną nieproporcjonalność, ponieważ na terenie województwa lubuskiego notyfikowano małą ilość stwierdzonych naruszeń ustawy o informowaniu o cenach a dotychczasowo nakładane kary kształtowały się w niższym przedziale kwotowym. Dlatego też przywoływanie decyzji innych organów pozostaje bez związku z niniejszą sprawą.

W ocenie Prezesa Urzędu proporcjonalność kary z uwagi a przesłanki wymiaru kary określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach nie jest uzależniona wyłącznie od ilości stwierdzonych jednostkowych niezgodności. Wymierzone kary mogą być mniejsze lub większe w zależności od wielokrotności stwierdzonych naruszeń ustawy o informowaniu o cenach w danym województwie w przedziale czasowym określonym w ustawie, co oznacza,

że wysokość kar może być wyższa w danym województwie z uwagi na notoryjność naruszeń przez stronę i konieczność zapewnienia skutku w postaci prewencji ogólnej i szczególnej.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że w/w zarzuty strony są bezzasadne.

Ad. III Wnioski Strony

Pełnomocnik Strony wniósł o:

- uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy w ten sposób, że odstępuje się od wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 ustawy, ewentualnie o:
- uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie kary w niższej wysokości, ewentualnie o:
- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie do ponownego rozpatrzenia Śląskiemu WIIH.

Prezes Urzędu nie znajduje podstaw do uchylenia decyzji w całości i orzeczenia co do istoty sprawy w ten sposób, że odstępuje się od wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Nie ma również podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia Śląskiemu WIIH, ponieważ decyzję wydał Małopolski WIIH. Materiał dowodowy został zebrany w sposób prawidłowy przez Małopolski WIIH co stanowi brak podstawy do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Uprzednie naruszenia w tym przedziale czasowym skutkują proporcjonalnym podwyższaniem wymiaru kary. Każde kolejne naruszenie ma wpływ na wymiar kary w prowadzonych postępowaniach administracyjnych. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w swoim wyroku z dnia 11 grudnia 2019 r. (sygn. akt VI SA/Wa 1400/19) orzekł: „ (...) w przypadku kary pieniężnej nakładanej w oparciu o przepis art. 6 ust. 2 ww. ustawy, *przyjąć należy, że jeśli uprzednio przedsiębiorca karany był za naruszanie określonych norm ustawy, to dalsze nieprzestrzeganie zapisów ustawy, o jakich mowa w art. 4, winno spotkać się z karą bardziej dotkliwą, skoro ukarany nadal nie stosuje się do nakazów prawa*”.

Prezes Urzędu ocenił również przesłanki do umorzenia postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu określone w art. 189f § 1 i 2 KPA i stwierdza, że nie znajdują one zastosowania w sprawie.

Zgodnie z art. 189f § 1 KPA Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony Organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałaby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Do zastosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 KPA konieczne jest jednoczesne spełnienie dwóch przesłanek: zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestanie przez Stronę naruszania prawa. Obydwie przesłanki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli zaistnienie tylko jednej przesłanki nie uprawnia Organu do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

Wagę naruszenia prawa odnosi się do poziomu naruszenia norm chroniących interes publiczny lub interes społeczny, rozumiany jako interes konkretnej grupy społecznej. W tym przypadku chodzi o naruszenie interesu społecznego, czyli interesu konsumentów. Strona

wciąż nie przyjmuje do wiadomości, że w istotny sposób narusza interes tej grupy społecznej, która posiada uprawnienie do zapoznania się z ceną przed zawarciem umowy sprzedaży. W ocenie Prezesa Urzędu, nie zachodzi w tym przypadku znikoma waga naruszenia prawa, ponieważ strona narusza interes konsumentów w sposób notoryjny, co ma charakter systemowy i może być kwalifikowane jako naruszenie interesu publicznego. Strona wykorzystuje sytuację, że konsument jest stroną słabszą w relacji z przedsiębiorcą i narzuca mu sposób dokonywania zakupu bez możliwości uprzedniego zapoznania się z ceną.

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, iż ustalony stan faktyczny nie stwarzał podstaw do uznania powstałego naruszenia za znikome a zawinienie Strony było ewidentne. Konsumentom pozbawieni dostępu do prawidłowo uwidocznionych cen, a także cen jednostkowych towarów pozbawieni są tym samym możliwości pełnego rozeznania i podjęcia obiektywnej decyzji w sprawie dokonania zakupu. W ocenie Prezesa Urzędu, nie zachodzi w tym przypadku znikome naruszenie prawa, a całościowa ocena zgodności z prawem działania Strony, która narusza obowiązek administracyjno-prawny jest niekorzystna dla Strony. Faktem znanym Prezesowi Urzędu z urzędu jest fakt, iż na terenie województwa małopolskiego kontrole Małopolskiego WIIH wykazały następne naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Na podstawie wiedzy Prezesa Urzędu posiadanej z urzędu, nie jest możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 2 KPA ponieważ uprzednie kary nakładane przez Małopolskiego WIIH, a także przez inne wojewódzkie inspektoraty Inspekcji Handlowej za naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie spełniają celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. A wręcz przeciwnie, kary pieniężne nakładane na przedsiębiorcę dotychczasowo przez Małopolskiego WIIH i wojewódzkie inspektoraty Inspekcji Handlowej na terenie Polski nie spełniały swojej funkcji prewencyjnej i nie odstraszały przedsiębiorcy od dalszego naruszania prawa, co stanowi okoliczność obciążającą a nie łagodzącą.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 KPA, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że notoryjne, powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeżenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 KPA: „*Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, (...)*”.

Prezes Urzędu informuje, że ponowne rozstrzygnięcie co do istoty sprawy jest efektem przeprowadzenia postępowania odwoławczego. Obowiązek zastosowania instytucji reformacji i orzeczenia co do istoty, zamiast uchylecia decyzji organu I instancji i przekazania do ponownego rozpoznania, w świetle art. 138 § 1 pkt 2 KPA istnieje wówczas, gdy dokonujący kontroli instancyjnej organ II instancji nie ma wątpliwości co do stanu faktycznego sprawy, bądź jest w stanie sam uzupełnić braki postępowania dowodowego (patrz: wyrok Wojewódzkiego Sądu w Gliwicach z dnia 31 stycznia 2018 r., sygn. akt IV SA/GI 1235/17).

Prezes Urzędu uchylił zaskarżoną decyzję w całości w zakresie siedmiokrotnego niewykonania przez Jeronimo Martins Polska S.A. obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj od dnia 25 lutego 2020 r. i nałożenia na stronę

administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 25 000 zł. Prezes Urzędu przychylił się do wniosku strony o uchylenie decyzji w całości i zmniejszenia kary pieniężnej. Z uwagi na odmienną kwalifikację niezgodności w zakresie towarów typu „mix” Prezes Urzędu orzekając co do istoty sprawy zmniejszył o 20 % karę pieniężną nałożoną przez organ I instancji na stronę i nałożył na stronę karę pieniężną w wysokości 20 000 zł. Kara ta jest bowiem proporcjonalna, skuteczna i odstraszająca.

Nałożenie kary pieniężnej w tej wysokości pozostaje związku z siedmiokrotnym niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie obowiązków po raz pierwszy tj. od dnia 25 lutego 2020 r.

Karę należy wpłacić na konto Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie wskazane w decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie nr 38/2021 (sygn. akt WN.8361.21.2021) z dnia 8 kwietnia 2021 r. w ciągu 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/